

บทที่ 5

ผลการวิจัยและวิจารณ์

ผลการวิจัยและวิจารณ์ในการศึกษาเรื่องภูมิทัศน์ของเมืองกับพื้นที่สีเขียว: มูลค่าของพื้นที่สีเขียวในมุมมองทางเศรษฐศาสตร์ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และความคิดเห็นด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมในการใช้พื้นที่สีเขียวของประชาชน

ส่วนที่ 3 ความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่างภายใต้เหตุการณ์สมมติ

ส่วนที่ 4 มูลค่าของพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครจากการวิเคราะห์ค่าความเต็มใจจ่าย

ส่วนที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร

5.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และความคิดเห็นด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์และความคิดเห็นด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครทั้ง 50 เขต จำนวนทั้งสิ้น 676 ตัวอย่าง (ตารางที่ 5.1) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 347 คน คิดเป็นร้อยละ 51.30 และเพศชาย จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 48.70

กลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 25-34 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.00 รองลงมาคือ ช่วงอายุน้อยกว่า 25 ปี ร้อยละ 31.10 และช่วงอายุ 35-44 ปี ร้อยละ 19.40 โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากที่สุดและน้อยที่สุด คือ 79 ปีและ 16 ปี ตามลำดับ โดยมีอายุเฉลี่ย 32.56 ปี หรือประมาณ 33 ปี ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดร้อยละ 64.20 โดยไม่ได้เป็นหัวหน้าครัวเรือนมากถึง ร้อยละ 71.90

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 57.20 รองลงมา คือ ระดับปริญญาโท ร้อยละ 14.80 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ร้อยละ 10.20 เมื่อพิจารณาในส่วนของการจำนวนปีที่ได้รับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการศึกษาเฉลี่ย 14.73 ปี หรือประมาณ 15 ปี หรือเทียบเท่าระดับปริญญาตรี โดยผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงสุดคือ 22 ปี หรือจบการศึกษาระดับปริญญาเอกและผู้ที่ได้รับการศึกษาน้อยที่สุดคือ ไม่ได้ได้รับการศึกษา ในส่วนของการประกอบอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 24.30 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 21.70 และอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 18.80

ทางด้านรายได้ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงน้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 49.60 รองลงมาคือ ช่วงรายได้ 10,000 – 19,999 บาท/เดือน ร้อยละ 22.90 และช่วงรายได้

20,000 ถึง 29,999 บาท/เดือน ร้อยละ 13.30 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อยที่สุด คือ 1,000 บาท/เดือน และมากที่สุดเท่ากับ 500,000 บาท/เดือน ซึ่งรายได้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 18,308.67 บาท/เดือน ทั้งนี้ครัวเรือนของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกที่มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 3 คน โดยครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกที่มีรายได้มากที่สุดเท่ากับ 14 คน และครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกที่มีรายได้น้อยที่สุดเท่ากับ 1 คน ซึ่งรายได้รวมของครัวเรือนโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วง 10,000 – 29,999 บาท/เดือน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.50 รองลงมาคือ ช่วง 30,000 – 49,999 บาท/เดือน ร้อยละ 21.70 และช่วง 50,000 – 69,999 บาท/เดือน ร้อยละ 16.70 โดยรายได้รวมของครัวเรือนโดยเฉลี่ยประมาณ 55,100.22 บาท/เดือน

เมื่อพิจารณาทางด้านที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทะเบียนบ้านอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 55.10 รองลงมามีทะเบียนบ้านอยู่ในต่างจังหวัด ร้อยละ 44.90 โดยกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 78.30 อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่า 5 ปีขึ้นไป โดยระยะเวลาเฉลี่ยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่างคือ 15.88 ปี หรือประมาณ 16 ปี

ตารางที่ 5.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

	คน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	329	48.70
หญิง	347	51.30
รวม	676	100.00
อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	210	31.10
25 – 34 ปี	223	33.00
35 – 44 ปี	131	19.40
45 – 54 ปี	86	12.70
ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป	26	3.80
รวม	676	100.00
อายุเฉลี่ย 32.56 ปี		
สถานภาพสมรส		
โสด	434	64.20
สมรส/อยู่ด้วยกัน	215	31.80
หย่าร้าง/หม้าย/แยกกันอยู่	27	4.00
รวม	676	100.00

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

รายการ	คน	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ไม่ได้รับการศึกษา	2	0.40
ประถมศึกษา	38	5.60
มัธยมศึกษาตอนต้น	46	6.80
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	69	10.20
อนุปริญญา/ปวส.	29	4.30
ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	387	57.20
ปริญญาโท	100	14.80
ปริญญาเอก	5	0.70
รวม	676	100.00
จำนวนปีที่ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย 14.73 ปี หรือประมาณ 15 ปี		
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	127	18.80
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	75	11.10
พนักงานบริษัทเอกชน	164	24.30
นักเรียน/นักศึกษา	147	21.70
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	34	5.00
รับจ้าง	56	8.30
พนักงาน/ข้าราชการเกษียณ	24	3.60
ว่างงาน/กำลังหางาน	19	2.80
อื่นๆ เช่น นักเขียน นักวิจัย ทนายความ อิสระ เป็นต้น	30	4.40
รวม	676	100.00
รายได้ส่วนบุคคล		
น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน	335	49.60
10,000 - 19,999 บาท/เดือน	155	22.90
20,000 - 29,999 บาท/เดือน	90	13.30
30,000 - 39,999 บาท/เดือน	44	6.50
ตั้งแต่ 40,000 บาท/เดือน ขึ้นไป	52	7.70
รวม	676	100.00
รายได้เฉลี่ยส่วนบุคคล 18,308.67 บาท/เดือน		
รายได้รวมของครัวเรือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท/เดือน	76	11.20
10,000 - 29,999 บาท/เดือน	186	27.60
30,000 - 49,999 บาท/เดือน	147	21.70
50,000 - 69,999 บาท/เดือน	113	16.70
70,000 - 89,999 บาท/เดือน	49	7.20
90,000 บาท/เดือน ขึ้นไป	105	15.60
รวม	676	100.00
รายได้รวมเฉลี่ยของครัวเรือน 55,100.22 บาท/เดือน		

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

รายการ	คน	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกที่มีรายได้ในครัวเรือน		
1 คน	160	23.70
2 คน	257	38.00
3 คน	104	15.40
4 คน	96	14.20
5 คนขึ้นไป	59	8.70
รวม	676	100.00
จำนวนสมาชิกที่มีรายได้ในครัวเรือนเฉลี่ย 2.51 คน หรือประมาณ 3 คน		
สถานภาพในครอบครัว		
เป็นหัวหน้าครัวเรือน	190	28.10
ไม่ได้เป็นหัวหน้าครัวเรือน	486	71.90
บุตรของหัวหน้าครัวเรือน	306	45.40
คู่สมรสของหัวหน้าครัวเรือน	94	13.90
บุตรเขย/บุตรสะใภ้	5	0.70
บิดา/มารดาของหัวหน้าครัวเรือน	6	0.90
ผู้อาศัย	75	11.10
รวม	676	100.00
ที่อยู่ปัจจุบันตามทะเบียนบ้าน		
กรุงเทพมหานคร	373	55.10
ต่างจังหวัด	303	44.90
รวม	676	100.00
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร		
น้อยกว่า 1 ปี	41	6.10
1 – 5 ปี	106	15.60
มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป	529	78.30
รวม	676	100.00
ระยะเวลาเฉลี่ยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร 15.88 ปี หรือประมาณ 16 ปี		
ที่มา: จากการสำรวจ		

5.1.2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาในภาพรวมของกรุงเทพมหานครและปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

การศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านสิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาในภาพรวมของกรุงเทพมหานคร ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานคร และส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการให้บริการพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร

1) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาในภาพรวมของกรุงเทพมหานคร

จากการพิจารณาความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวมของกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 5.2) พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่าร้อยละ 90 มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาทุกด้านในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะปัญหาการจราจรและปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มีปัญหาคิดเป็นร้อยละ 99.85 และ 99.26 ตามลำดับ ในขณะที่ปัญหาคุณภาพชีวิตเป็นปัญหาน้อยกว่าคิดเป็นร้อยละ 95.71

ตารางที่ 5.2 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นต่อปัญหาในภาพรวม ของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

ปัญหา	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา	รวม
การจราจร	1 (0.15)	675 (99.85)	676 (100.00)
สิ่งแวดล้อม	5 (0.74)	671 (99.26)	676 (100.00)
ความปลอดภัย	10 (1.48)	666 (98.52)	676 (100.00)
การศึกษา	27 (3.99)	649 (96.01)	676 (100.00)
คุณภาพชีวิต	29 (4.29)	647 (95.71)	676 (100.00)
เศรษฐกิจ	8 (1.18)	668 (98.82)	676 (100.00)

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาในภาพรวมจากค่าคะแนนเฉลี่ยของการให้ระดับความสำคัญของปัญหา (ตารางที่ 5.3) พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาจราจรเป็นอันดับแรก รองลงมาคือปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความปลอดภัย ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาคุณภาพชีวิต และปัญหาการศึกษา ตามลำดับ จากผลการศึกษานี้จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าปัญหาจราจรและปัญหาเศรษฐกิจ เนื่องจากปัญหาเหล่านี้มีลักษณะเป็นปัญหาเฉพาะที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของบุคคลอย่างทันทีทันใด ทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตัวเองมากกว่าปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

ที่เกิดผลกระทบแต่ไม่ได้เป็นปัญหาที่แสดงผลร้ายแรงอย่างทันทีทันใด เช่นเดียวกันสำหรับปัญหาคุณภาพชีวิต และปัญหาการศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นปัญหาน้อยกว่าด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นกับคนในสังคมร่วมกัน ผลกระทบจึงเป็นผลที่เกิดขึ้นในภาพรวมของสังคม ความรู้สึกต่อปัญหาจึงไม่รุนแรงเท่ากับปัญหาที่เกิดผลกระทบทางกายภาพต่อบุคคลโดยตรง

แต่อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาเป็นที่น่าสนใจได้ว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัญหาความปลอดภัยและปัญหาสิ่งแวดล้อม มโนคติเชิงกันมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยเข้าใจว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่อยู่ใกล้ตัวและส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันเช่นเดียวกับปัญหาความปลอดภัย ทั้งนี้อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจากในปัจจุบันมีการรณรงค์เกี่ยวกับการดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมของรัฐและสื่อต่างๆ อย่างมาก

ทั้งนี้เมื่อทำการวิเคราะห์โดยแยกออกตามปัญหาแต่ละด้านซึ่งประกอบด้วย ด้านการจราจร ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความปลอดภัย ด้านการศึกษา คุณภาพชีวิต และด้านเศรษฐกิจ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ด้านปัญหาการจราจร นั้น ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (4.17) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัญหาการจราจรเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ร้อยละ 50.70 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 25.00 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เท่านั้น ร้อยละ 17.00

ในส่วนของปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้น ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.86) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ร้อยละ 33.80 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 31.90 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.40

สำหรับปัญหาด้านความปลอดภัย ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.90) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าความปลอดภัยเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ร้อยละ 36.20 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 30.80 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.00

ในส่วนของปัญหาด้านการศึกษา ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.17) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาคือปัญหาในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.80 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 20.80 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 18.00

ส่วนกรณีของปัญหาด้านคุณภาพชีวิต ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.26) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าคุณภาพชีวิตเป็นปัญหาในระดับปานกลาง มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 31.20 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 24.70 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 18.60

สำหรับปัญหาด้านเศรษฐกิจนั้น ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.96) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ร้อยละ 41.30 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 26.70 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 21.10 (ตารางที่ 5.3)

ตารางที่ 5.3 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการให้ความสำคัญต่อปัญหาในภาพรวม ของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

ปัญหา	ระดับความสำคัญของปัญหา					รวม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ	อันดับ
	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มาก				
การจราจร	11 (1.70)	38 (5.60)	115 (17.00)	169 (25.00)	342 (50.70)	675 (100.00)	4.17	ค่อนข้างมาก	1
สิ่งแวดล้อม	20 (3.00)	53 (7.90)	157 (23.40)	214 (31.90)	227 (33.80)	671 (100.00)	3.86	ค่อนข้างมาก	4
ความปลอดภัย	16 (2.40)	57 (8.60)	147 (22.00)	205 (30.80)	241 (36.20)	666 (100.00)	3.90	ค่อนข้างมาก	3
การศึกษา	72 (11.10)	112 (17.30)	213 (32.80)	135 (20.80)	117 (18.00)	649 (100.00)	3.17	ปานกลาง	6
คุณภาพชีวิต	68 (10.50)	97 (15.00)	202 (31.20)	160 (24.70)	120 (18.60)	647 (100.00)	3.26	ปานกลาง	5
เศรษฐกิจ	17 (2.50)	56 (8.40)	141 (21.10)	178 (26.70)	276 (41.30)	668 (100.00)	3.96	ค่อนข้างมาก	2

ระดับความสำคัญของปัญหาด้านต่าง ๆ ในภาพรวมเฉลี่ย 3.65

หมายเหตุ:	ความสำคัญของปัญหาในระดับน้อย	=	1.00 – 1.80
	ความสำคัญของปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย	=	1.81 – 2.60
	ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลาง	=	2.61 – 3.40
	ความสำคัญของปัญหาในระดับค่อนข้างมาก	=	3.41 – 4.20
	ความสำคัญของปัญหาในระดับมาก	=	4.21 – 5.00

2) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานคร

การพิจารณาความคิดเห็น ต่อการให้ความสำคัญ ในปัญหาสิ่งแวดล้อมของ กรุงเทพมหานครในภาพรวม (ตารางที่ 5.4) พบว่า กลุ่มตัวอย่างกว่าร้อยละ 90 มีความคิดเห็นว่าสิ่งแวดล้อม มีปัญหาในทุกด้าน โดยเฉพาะปัญหามลพิษทางอากาศและปัญหามลพิษทางน้ำ มีปัญหาในสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 99.30 .ในขณะที่ปัญหาการจัดการมูลฝอยเป็นปัญหาน้อยกว่าคิดเป็นร้อยละ 98.20

ตารางที่ 5.4 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ความคิดเห็นต่อการให้ความสำคัญ ในปัญหาสิ่งแวดล้อมของ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา	รวม
มลพิษทางอากาศ	5 (0.70)	671 (99.30)	676 (100.00)
มลพิษทางน้ำ	5 (0.70)	671 (99.30)	676 (100.00)
การใช้ประโยชน์ที่ดิน	18 (2.70)	658 (97.30)	676 (100.00)
การจัดการมูลฝอย	12 (1.80)	664 (98.20)	676 (100.00)
มลภาวะทางสายตา	22 (3.20)	654 (96.80)	676 (100.00)
มลภาวะทางเสียง	16 (2.40)	660 (97.60)	676 (100.00)

ทั้งนี้จากการพิจารณาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อระดับความสำคัญของปัญหา สิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานครในภาพรวม (ตารางที่ 5.5) พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหา มลพิษทางอากาศ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ปัญหามลพิษทางน้ำ ปัญหาการจัดการมูลฝอย ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปัญหามลภาวะทางเสียง และปัญหามลภาวะทางสายตา ตามลำดับ จากผลการวิจัยข้างต้นจะ เห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินน้อยกว่าปัญหามลพิษทางอากาศ ปัญหามลพิษทางน้ำ และปัญหาการจัดการมูลฝอย ซึ่งเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมหลักของกรุงเทพมหานครที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตอย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินยังคงมีปัญหามากกว่าปัญหามลภาวะทางเสียงและมลภาวะทางสายตา เนื่องจากในส่วนของมลภาวะทางเสียงนั้นในปัจจุบันภาครัฐให้ความสำคัญต่อการจัดการแก้ไขปัญหายังเป็นรูปธรรม เช่น การออกกฎหมายข้อบังคับการควบคุมระดับเสียง เป็นต้น ส่วนปัญหามลภาวะทางสายตานั้นเนื่องจากเป็นปัญหา

ที่ไม่ได้สร้างความเดือดร้อนต่อตัวบุคคลโดยตรงเพียงแค่สร้างความรำคาญบ้างซึ่งไม่ถือว่าร้ายแรงแต่อย่างใด ความรู้สึกต่อปัญหาจึงไม่รุนแรงเท่ากับปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดินที่ส่งผลกระทบต่อสวัสดิการและความเป็นอยู่ของกลุ่มตัวอย่างโดยตรง

ทั้งนี้เมื่อทำการวิเคราะห์โดยแยกปัญหาสิ่งแวดล้อมออกเป็นแต่ละด้าน (ตารางที่ 5.6) ประกอบด้วย ปัญหามลพิษทางอากาศ ปัญหามลพิษทางน้ำ ปัญหาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปัญหาการจัดการมูลฝอย ปัญหามลภาวะทางสายตา และปัญหามลภาวะทางเสียง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ทางด้านของปัญหามลพิษทางอากาศนั้น ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (4.20) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามลพิษทางอากาศเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ถึงร้อยละ 48.90 รองลงมาให้ความสำคัญเห็นว่า เป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 29.80 และมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.40

สำหรับปัญหามลพิษทางน้ำ ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (4.03) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามลพิษทางน้ำเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ร้อยละ 39.80 รองลงมาให้ความสำคัญเห็นว่า เป็นปัญหาที่มีความสำคัญระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 32.20 และระดับปานกลาง ร้อยละ 20.70

ส่วนปัญหาการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.56) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการใช้ประโยชน์จากที่ดินเป็นปัญหาที่มีระดับสำคัญค่อนข้างมาก ร้อยละ 33.10 รองลงมา มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ร้อยละ 31.70 และระดับมาก ร้อยละ 21.00

สำหรับปัญหาด้านการจัดการมูลฝอย ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.71) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการมูลฝอยในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 30.00 รองลงมาให้ความสำคัญกับปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.20 และระดับมาก ร้อยละ 28.60

ทางด้านปัญหามลภาวะทางสายตา ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.47) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหามลภาวะทางสายตาในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 30.60 รองลงมาให้ความสำคัญกับปัญหาในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 28.10 และระดับมาก ร้อยละ 21.70

ในด้านมลภาวะทางเสียง ในภาพรวมจากคะแนนเฉลี่ย (3.53) กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และเมื่อพิจารณาความถี่ของคำตอบพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้

ความสำคัญกับปัญหามลภาวะทางเสียงในระดับปานกลาง ร้อยละ 33.90 รองลงมา ให้ความสำคัญกับปัญหาในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 25.80 และระดับมาก ร้อยละ 23.90

ตารางที่ 5.5 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการให้ความสำคัญต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

ปัญหาสิ่งแวดล้อม	ระดับความสำคัญของปัญหา					รวม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ	อันดับ
	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มาก				
มลพิษทางอากาศ	9 (1.30)	31 (4.60)	103 (15.40)	200 (29.80)	328 (48.90)	671 (100.00)	4.20	ค่อนข้างมาก	1
มลพิษทางน้ำ	9 (1.30)	40 (6.00)	139 (20.70)	216 (32.20)	267 (39.80)	671 (100.00)	4.03	ค่อนข้างมาก	2
การใช้ประโยชน์ที่ดิน	34 (5.20)	59 (9.00)	209 (31.70)	218 (33.10)	138 (21.00)	658 (100.00)	3.56	ค่อนข้างมาก	4
การจัดการมูลฝอย	27 (4.10)	54 (8.10)	194 (29.20)	199 (30.00)	190 (28.60)	664 (100.00)	3.71	ค่อนข้างมาก	3
มลภาวะทางสายตา	32 (4.90)	96 (14.70)	200 (30.60)	184 (28.10)	142 (21.7 0)	654 (100.00)	3.47	ค่อนข้างมาก	6
มลภาวะทางเสียง	27 (4.00)	81 (12.30)	224 (33.90)	170 (25.80)	158 (23.90)	660 (100.00)	3.53	ค่อนข้างมาก	5
ระดับความสำคัญของปัญหาด้านต่าง ๆ ในภาพรวมเฉลี่ย 3.68									

หมายเหตุ:	ความสำคัญของปัญหาในระดับน้อย	=	1.00 – 1.80
	ความสำคัญของปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย	=	1.81 – 2.60
	ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลาง	=	2.61 – 3.40
	ความสำคัญของปัญหาในระดับค่อนข้างมาก	=	3.41 – 4.20
	ความสำคัญของปัญหาในระดับมาก	=	4.21 – 5.00

3) ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการให้บริการพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้การที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีพื้นที่สีเขียวไว้บริการแก่ประชาชน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.90 มีความคิดเห็นว่าได้รับประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการดำเนินงานนี้ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.90 มีความคิดเห็นว่าได้รับประโยชน์ค่อนข้างมาก และร้อยละ 22.60 มีความคิดเห็นว่าได้รับประโยชน์มาก ตามลำดับ

ในส่วนของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สีเขียวนั้น (ตารางที่ 5.6) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการที่พื้นที่สีเขียวมีไม่เพียงพอเป็นปัญหามากที่สุด ร้อยละ 73.50 รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการ

กระจายพื้นที่สีเขียวที่ไม่เท่าเทียมกันในแต่ละเขต ร้อยละ 71.70 ปัญหาความเสื่อมโทรมหรือขาดการดูแลพื้นที่สีเขียว ร้อยละ 41.70 ปัญหาพื้นที่สีเขียวถูกใช้ผิดวัตถุประสงค์ ร้อยละ 39.60 ปัญหาที่พื้นที่สีเขียวมีรูปแบบไม่น่าเข้าไปใช้บริการ ร้อยละ 37.70 ปัญหาสิ่งก่อสร้างในพื้นที่สีเขียวไม่เหมาะสม ร้อยละ 13.30 และปัญหาอื่นๆ เช่น การขาดการพัฒนาพื้นที่สีเขียวอย่างต่อเนื่อง ปัญหาคนจรจัดในพื้นที่สีเขียว เป็นต้น ร้อยละ 4.70

ตารางที่ 5.6 การได้รับประโยชน์และความคิดเห็นต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

	คน	ร้อยละ
ระดับการได้รับประโยชน์จากการที่กรุงเทพมหานครจัดให้มีพื้นที่สีเขียว		
น้อย	42	6.20
ค่อนข้างน้อย	70	10.40
ปานกลาง	229	33.90
ค่อนข้างมาก	182	26.90
มาก	153	22.60
รวม	676	100.00
ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่สีเขียว ^{1/}		
ปัญหาพื้นที่สีเขียวมีไม่เพียงพอ	497	73.50
ปัญหาพื้นที่สีเขียวอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมขาดการดูแล	282	41.70
ปัญหาพื้นที่สีเขียวไม่กระจายทุกพื้นที่	485	71.70
ปัญหาสิ่งก่อสร้างในพื้นที่สีเขียวไม่เหมาะสม	90	13.30
ปัญหาพื้นที่สีเขียวมีรูปแบบไม่น่าเข้าไปใช้บริการ	255	37.70
ปัญหาพื้นที่สีเขียวถูกใช้ผิดวัตถุประสงค์	268	39.60
ปัญหาอื่นๆ	32	4.70

หมายเหตุ ^{1/} หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ดังนั้นค่าร้อยละคำนวณจากคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบในแต่ละปัญหา n = 676

4) ความรู้และความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาความรู้และความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามวัดความรู้จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 676 คน แบบสอบถามที่ใช้ในการวัดมีจำนวน 5 ข้อ มีคำตอบให้เลือก 3 ข้อ ได้แก่ ถูก ผิด และไม่ทราบ หากตอบ “ถูก” ให้ 2 คะแนน และถ้าตอบ “ผิด หรือ ไม่ทราบ” ให้ 0 คะแนน ปรากฏผลของการศึกษา ดังนี้

คะแนนต่ำสุด (Min)	0.00	คะแนน
คะแนนสูงสุด (Max)	10.00	คะแนน
คะแนนเฉลี่ย (Mean)	6.74	คะแนน
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	1.85	คะแนน

คะแนนที่ได้นำมาจัดกลุ่มระดับความรู้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ระดับความรู้ต่ำ ระดับความรู้ปานกลางและระดับความรู้สูง โดยใช้เกณฑ์ช่วงชั้นในการวัดระดับความรู้เกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการศึกษา (ตารางที่ 5.7) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครในระดับสูงมากที่สุด จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 รองลงมา คือ ระดับความรู้ปานกลาง จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 47.00 และระดับความรู้ต่ำ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 2.10 ซึ่งสอดคล้องกับคะแนนความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ย 6.74 ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยที่อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

ตารางที่ 5.7 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

ระดับความรู้	คน	ร้อยละ
ระดับความรู้ต่ำ (0 – 3 คะแนน)	14	2.10
ระดับความรู้ปานกลาง (มากกว่า 3 – 6 คะแนน)	318	47.00
ระดับความรู้สูง (มากกว่า 6 – 10 คะแนน)	344	50.90
รวม	676	100.00

ผลการศึกษา พบว่า ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.74 โดยข้อความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ การดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครเป็นหน้าที่ของภาครัฐคือกรุงเทพมหานครเท่านั้น จำนวน 498 คน คิดเป็นร้อยละ 73.70 รองลงมา คือ พื้นที่สีเขียวในที่ดินของเอกชนที่ประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้บริการไม่ได้ ถือว่าไม่มีประโยชน์และคุณค่าด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 419 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 พื้นที่สีเขียวเป็นบริการที่กรุงเทพมหานครต้องให้กับประชาชนโดยไม่ต้องมีการเก็บค่าบริการ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 พื้นที่สีเขียวช่วยลดอุณหภูมิความร้อนของเมือง และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาโลกร้อน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และพื้นที่สีเขียวมีคุณค่าทางเศรษฐกิจแก่ประชาชนโดยตรง และมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม เช่น ให้ความร่มเย็นเป็นปอดให้กับคนในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 (ตารางที่ 5.8)

ทั้งนี้พบว่า ข้อความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบมากที่สุด คือ พื้นที่สีเขียวในที่ดินของเอกชนที่ประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้บริการไม่ได้ ถือว่าไม่มีประโยชน์และคุณค่าด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 10.70 รองลงมา คือ พื้นที่สีเขียวเป็นบริการที่กรุงเทพมหานครต้องให้กับ

ประชาชนโดยไม่ต้องมีการเก็บค่าบริการ จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ต่อมา คือ การดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครเป็นหน้าที่ของภาครัฐคือกรุงเทพมหานครเท่านั้น จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 พื้นที่สีเขียวมีคุณค่าทางเศรษฐกิจแก่ประชาชนโดยตรง และมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม เช่น ให้ความร่มเย็น เป็นปอดให้กับคนในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70 และในส่วนของข้อความรู้ที่กลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่ทราบน้อยที่สุด คือ ข้อความรู้ที่ว่า พื้นที่สีเขียวช่วยลดอุณหภูมิความร้อนของเมือง และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาโลกร้อน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 เท่านั้น

ตารางที่ 5.8 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

ข้อความรู้	คำตอบที่ถูกต้อง	ตอบถูก		ตอบผิด		ไม่ทราบ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
ข้อที่ 1. พื้นที่สีเขียวช่วยลดอุณหภูมิความร้อนของเมือง และลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาโลกร้อน	✓	648	95.90	18	2.70	10	1.40
ข้อที่ 2. พื้นที่สีเขียวมีคุณค่าทางเศรษฐกิจแก่ประชาชนโดยตรง และมีประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม เช่น ให้ความร่มเย็น เป็นปอดให้กับคนในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น	✓	643	95.10	15	2.20	18	2.70
ข้อที่ 3. พื้นที่สีเขียวเป็นบริการที่กรุงเทพฯ ต้องให้กับประชาชนโดยไม่ต้องมีการเก็บค่าบริการ	✗	540	79.90	72	10.70	64	9.40
ข้อที่ 4. การดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครเป็นหน้าที่ของภาครัฐคือกรุงเทพมหานครเท่านั้น	✗	129	19.10	498	73.70	49	7.20
ข้อที่ 5. พื้นที่สีเขียวในที่ดินของเอกชนที่ประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้บริการไม่ได้ถือว่าไม่มีประโยชน์และคุณค่าด้านสิ่งแวดล้อม	✗	185	27.40	419	61.90	72	10.70

5.2 พฤติกรรมการใช้พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 5.7) แบ่งออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ (1) ความถี่และวันเวลาในการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง (2) บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวร่วมด้วยบ่อยที่สุด (3) วัตถุประสงค์ในการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง (4) ลักษณะการเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง (5) รูปแบบของพื้นที่สีเขียวที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการมากที่สุด (6) ปัญหาในการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง (7) รูปแบบของพื้นที่สีเขียวที่กลุ่มตัวอย่างชอบ และ (8) การเป็นสมาชิกของชมรมหรือองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 ความถี่และวันเวลาในการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 5.9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวบ่อยที่สุดในวันสุดสัปดาห์ (เสาร์-อาทิตย์) ร้อยละ 57.40 รองลงมา คือ ใช้เป็นประจำทุกวัน ร้อยละ 16.10 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการพื้นที่สีเขียวแล้วแต่โอกาสที่เหมาะสม ร้อยละ 12.10 อีกทั้งยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวันหยุดนักขัตฤกษ์ อีกร้อยละ 9.70 และใช้ในวันราชการ (จันทร์-ศุกร์) ร้อยละ 4.70 โดยกลุ่มตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวในช่วงเวลาเย็นมากที่สุด ร้อยละ 40.60 รองลงมาคือ แล้วแต่โอกาสที่เหมาะสม ร้อยละ 27.40 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการพื้นที่สีเขียวทั้งช่วงเวลาเช้าและเวลาเย็น ร้อยละ 10.70 ส่วนในช่วงเช้า (ก่อนเที่ยง) เป็นช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียว ร้อยละ 8.20 สำหรับช่วงเวลากลางวันเป็นช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียว ร้อยละ 5.60 ทั้งนี้ยังมีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5.00 ใช้บริการพื้นที่สีเขียวทั้งวัน แต่ในช่วงคั่นนั้นเป็นช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวเพียงร้อยละ 1.60 และมีกลุ่มตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวในช่วงเวลาอื่นนอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น เช่น ช่วงเวลาเย็นถึงค่ำ ช่วงเวลากลางวันถึงเย็น ร้อยละ 0.90

ในส่วนของความถี่ของการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการใช้บริการพื้นที่สีเขียวไม่แน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.80 รองลงมา คือ ใช้บริการพื้นที่สีเขียว 2-4 ครั้ง/เดือน ร้อยละ 24.40 ใช้บริการพื้นที่สีเขียวทุกวัน ร้อยละ 12.00 ใช้บริการพื้นที่สีเขียวมากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 11.80 ใช้บริการพื้นที่สีเขียวน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 9.50 ใช้บริการพื้นที่สีเขียว 1 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 7.40 ใช้บริการพื้นที่สีเขียว 4-6 ครั้ง/สัปดาห์ ร้อยละ 6.40 และมีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 0.70 ที่ใช้บริการพื้นที่สีเขียวเพียงปีละ 1 ครั้งเท่านั้น

5.2.2 บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวร่วมด้วยบ่อยที่สุด

ในการเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวนั้น (ตารางที่ 5.9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวร่วมกับคนในครอบครัวมากที่สุด ร้อยละ 39.50 รองลงมา คือ ใช้ร่วมกับเพื่อน ร้อยละ 36.50 ต่อมาใช้

บริการพื้นที่สีเขียวเพียงคนเดียว ร้อยละ 21.40 และใช้พื้นที่สีเขียวร่วมกับสัตว์เลี้ยง ร้อยละ 0.80 ทั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้พื้นที่สีเขียวร่วมกับบุคคลอื่นๆ ได้แก่ นายจ้างและคนรัก ร้อยละ 1.80 จะเห็นได้ว่าการเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่างนั้นโดยส่วนมากเป็นการเข้าไปใช้โดยมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ซึ่งในส่วนนี้เป็นสิ่งที่สนับสนุนการมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล ก่อเกิดความปรองดองและความเข้าใจมากยิ่งขึ้นทั้งในส่วนของครอบครัว คนรัก เพื่อน หรือแม้แต่นายจ้างกับลูกน้อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีต่อสังคมในภาพรวม

5.2.3 วัตถุประสงค์ในการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับวัตถุประสงค์ในการเข้าไปในพื้นที่สีเขียวของกลุ่ม ตัวอย่างนั้น (ตารางที่ 5.9) พบว่า ส่วนใหญ่เข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวเพื่อพักผ่อนและคลายเครียด ร้อยละ 63.00 รองลงมาคือ เข้าไปเพื่อออกกำลังกาย ร้อยละ 55.60 ต่อมาเข้าไปเพื่อหาความสงบ ร้อยละ 43.90 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เข้าไปเพื่อชื่นชมความงามของทัศนียภาพ ร้อยละ 32.70 รวมทั้งยังมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้บริการพื้นที่สีเขียวเพื่อการพักผ่อนสายตาหรืออิริยาบถระหว่างการจราจรติดขัด ร้อยละ 30.00 สำหรับการใช้พื้นที่สีเขียวเพื่อนัดพบและพบปะสังสรรค์กับเพื่อนมีร้อยละ 20.00 อีกทั้งมีการเข้าไปหาข้อมูลหรืออ่านหนังสือในบริเวณพื้นที่สีเขียว ร้อยละ 17.20 อนึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 12.40 ที่เข้าไปทำกิจกรรมด้านนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับศิลปะหรือดนตรี เช่น ชมดนตรีในสวน ปิกนิก เป็นต้น ทั้งนี้มีการเข้าไปศึกษาธรรมชาติ เช่น ดูนก ดูผีเสื้อ ร้อยละ 8.60 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าไปทำงานในพื้นที่สีเขียวมี ร้อยละ 4.30 รวมถึงยังมีกลุ่มตัวอย่างที่เข้าไปในพื้นที่สีเขียวเพื่อถ่ายภาพ หรือหลบอากาศร้อน คิดเป็นร้อยละ 2.20 และเข้าไปขายสินค้าในบริเวณพื้นที่สีเขียว ร้อยละ 1.80

จากข้อมูลข้างต้นพบว่า วัตถุประสงค์ในการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่างแบ่งได้เป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ การใช้พื้นที่สีเขียวเพื่อพักผ่อนและนันทนาการ การใช้พื้นที่สีเขียวเพื่อการเรียนรู้ การใช้พื้นที่สีเขียวเพื่อสุขภาพ และการใช้พื้นที่สีเขียวเพื่อการประกอบอาชีพ จะเห็นได้ว่าพื้นที่สีเขียวสามารถตอบสนองต่อความต้องการใช้ประโยชน์ของกลุ่มตัวอย่างได้หลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะการใช้เพื่อพักผ่อนและนันทนาการนั้นค่อนข้างเป็นบทบาทที่สำคัญของพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร

5.2.4 ลักษณะการเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนลักษณะในการใช้พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 5.9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้บริการพื้นที่สีเขียวในลักษณะเอาตัวคนเดียวไปสัมผัสกับบรรยากาศและสภาพของพื้นที่สีเขียวโดยตรง เช่น ทำกิจกรรมออกกำลังกาย นั่งพักผ่อน เข้าไปวิ่งหรือเดินออกกำลังกาย เป็นต้น ร้อยละ 76.60 และมีเพียงร้อยละ 23.40 เท่านั้นที่ใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในลักษณะที่ไม่ได้เอาตัวคนเดียวไปสัมผัสกับพื้นที่สีเขียวโดยตรง แต่รับรู้จากการมองเห็น เช่น นั่งรถยนต์ผ่านแล้วชื่นชมความสวยงามของต้นไม้ริมถนน เป็นต้น

ในการศึกษาค้างนี้ส่วนใหญ่เก็บข้อมูลบริเวณพื้นที่สีเขียวที่เป็นสวนสาธารณะ ดังนั้น โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่ให้บริการพื้นที่สีเขียวในลักษณะเอาตัวตนเข้าไปสัมผัสกับบรรยากาศและ สภาพของพื้นที่สีเขียวโดยตรงจึงมีส่วนที่มาก

ในส่วนของการใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในลักษณะที่ไม่ได้เอาตัวตนเข้าไปสัมผัสกับ พื้นที่สีเขียวโดยตรงแต่รับรู้จากการมองเห็นนั้น กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในลักษณะนี้เมื่อ ต้องการพักผ่อนอิริยาบถระหว่างที่การจราจรติดขัดซึ่งต้องใช้เวลาอยู่บนถนนค่อนข้างนาน เพราะการได้ชื่น ชมความสวยงามของพื้นที่สีเขียวริมถนนสามารถสร้างความผ่อนคลายให้เกิดขึ้นได้

5.2.5 รูปแบบของพื้นที่สีเขียวที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการมากที่สุด

สำหรับรูปแบบพื้นที่สีเขียวที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการนั้น (ตารางที่ 5.9) พบว่า กลุ่ม ตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.80 ของกลุ่มตัวอย่างที่ ใช้บริการพื้นที่สีเขียว รองลงมาคือพื้นที่สีเขียวริมถนน พื้นที่สีเขียวในอาคาร พื้นที่สีเขียวภายนอก และ พื้นที่สีเขียวในรูปแบบอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปใช้บริการ (เช่น สนามกีฬา พื้นที่สีเขียวในเขตทหาร พื้นที่สีเขียวในวัด และพื้นที่สีเขียวริมแม่น้ำ) คิดเป็นร้อยละ 27.20 8.70 8.10 และ 2.20 ตามลำดับ

โดยในกรณีของกลุ่มตัวอย่างใช้พื้นที่สีเขียวริมถนน พบว่า มีการใช้ประโยชน์ในรูปแบบ สวนริมถนนมากถึงร้อยละ 81.00 ส่วนการใช้ประโยชน์ในรูปแบบสวนแนวตั้งมีเพียงร้อยละ 19.00 เท่านั้น สำหรับสวนแนวตั้งนั้นส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างนิยมใช้ประโยชน์โดยการชื่นชมความงามจากต้นไม้หุ้ม/เกาะ เสากลางถนน ร้อยละ 68.60 รองลงมาคือ การใช้ประโยชน์โดยการชื่นชมความงามจากต้นไม้กระถาง บริเวณป้ายรถเมล์ ร้อยละ 31.40

ส่วนกรณีที่กลุ่มตัวอย่างใช้พื้นที่สีเขียวในอาคารพบว่า ส่วนใหญ่เป็นการใช้บริการพื้นที่ สีเขียวในอาคารของศูนย์การค้า ร้อยละ 40.70 รองลงมาเป็นการใช้บริการพื้นที่สีเขียวในอาคารของ หน่วยงานราชการ ร้อยละ 38.90 และการใช้บริการพื้นที่สีเขียวในอาคารของหน่วยงานเอกชน ร้อยละ 13.60 ส่วนอีกร้อยละ 6.80 เป็นกลุ่มที่ใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียวในอาคารของที่พักอาศัย

ทางด้านกรณีที่กลุ่มตัวอย่างใช้พื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารพบว่า เป็นการ ใช้บริการพื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารของหน่วยงานราชการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.50 รองลงเป็น การใช้บริการพื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารของหน่วยงานเอกชน ร้อยละ 20.00 ต่อมาเป็นการใช้บริการ พื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารของศูนย์การค้า ร้อยละ 18.20 และใช้บริการพื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบ อาคารบริเวณที่พักอาศัย ร้อยละ 7.30

สำหรับกรณีที่กลุ่มตัวอย่างใช้พื้นที่สีเขียวในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งได้แก่ สนามกีฬา พื้นที่ สีเขียวในเขตทหาร พื้นที่สีเขียวในวัด พื้นที่สีเขียวริมแม่น้ำ พบความน่าสนใจว่า ในเขตทหารนั้นส่วน

ใหญ่มีการจัดสร้างพื้นที่สีเขียวทั้งในรูปแบบของสวนสาธารณะ สนามกีฬา และสนามเด็กเล่น ไว้บริการแก่ครอบครัวและบุคลากรของกองทัพ รวมทั้งยังได้อนุญาตให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ แต่การที่เขตทหารมีลักษณะเป็นพื้นที่เฉพาะทำให้การเข้าไปใช้ประโยชน์ของประชาชนมีน้อย ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวในเขตทหารส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์มากกว่าพื้นที่สีเขียวที่อยู่ในกำกับดูแลของกรุงเทพมหานครและหน่วยงานอื่นๆ เนื่องจากมีความมั่นใจในการดูแลความปลอดภัยของทหาร ดังนั้นสำหรับพื้นที่สีเขียวในเขตทหารนี้หากได้รับการพัฒนารูปแบบการให้บริการที่เอื้อให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าไปใช้ได้มากกว่าในปัจจุบันคาดว่าจะทำให้กรุงเทพมหานครมีพื้นที่สีเขียวไว้บริการประชาชนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยบรรเทาข้อจำกัดในการหาพื้นที่เพื่อจัดทำพื้นที่สีเขียวให้แก่ประชาชนได้

5.2.6 ปัญหาในการใช้บริการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่าง

การที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวนั้น มีกลุ่มตัวอย่างที่พบปัญหาในการเข้าไปใช้บริการ ร้อยละ 69.70 โดยปัญหาที่พบมากที่สุดคือ พื้นที่สีเขียวมีไม่เพียงพอหรือมีน้อยไป ร้อยละ 42.90 รองลงมาพื้นที่สีเขียวมีสภาพเสื่อมโทรมเนื่องจากขาดการดูแล คิดเป็นร้อยละ 37.90 ต่อมาปัญหาการเข้าไปใช้บริการไม่มีความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 17.20 ส่วนของปัญหาเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างในพื้นที่สีเขียวไม่สอดคล้องกับภูมิทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 13.60 ทางด้านปัญหาการเข้าไปใช้ไม่สะดวกพบร้อยละ 10.80 และพบปัญหาอื่นๆในการใช้บริการพื้นที่สีเขียว เช่น มีการจัดคอนเสิร์ตมากเกินไป ดันไม้มีน้อย ถึงขยะไม่เพียงพอ ไม่มีการควบคุมจำนวนจักรยาน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 6.20 (ตารางที่ 5.9)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างพบจากการเข้าไปใช้บริการพื้นที่สีเขียวเป็นปัญหาที่แสดงถึงความขาดแคลนพื้นที่สีเขียวที่มีคุณภาพเพื่อให้บริการแก่ประชาชน ประกอบกับยังมีปัญหาในด้านการบริหารจัดการในบริเวณพื้นที่สีเขียวทั้งในส่วนของกิจกรรมในพื้นที่และการเข้าไปใช้บริการ ซึ่งปัญหาเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันรัฐยังไม่สามารถบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2.7 รูปแบบของพื้นที่สีเขียวที่กลุ่มตัวอย่างชอบ

สำหรับรูปแบบของพื้นที่สีเขียวที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากที่สุด คือ สวนสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 65.20 เนื่องจากสวนสาธารณะเป็นพื้นที่สีเขียวที่สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ได้ง่ายและสามารถทำกิจกรรมในพื้นที่ได้อย่างหลากหลาย จึงได้รับความนิยมในการเข้าไปใช้บริการของกลุ่มตัวอย่าง รองลงมาคือ พื้นที่สีเขียวริมถนน พื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคาร พื้นที่สีเขียวในอาคาร และพื้นที่สีเขียวในรูปแบบอื่นๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปใช้บริการ (เช่น สนามกีฬา พื้นที่สีเขียวในเขตทหาร พื้นที่สีเขียวในวัด) คิดเป็นร้อยละ 24.70 4.70 4.20 และ 1.20 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.9)

ทั้งนี้ ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ชอบพื้นที่สีเขียวริมถนน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ชื่นชอบพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนริมถนน ร้อยละ 75.40 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ชื่นชอบสวนแนวตั้ง ร้อยละ 24.60 โดยสวนแนวตั้งในรูปแบบต้นไม้หุ้ม/เกาะเสากลางถนน เป็นที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.50 รองลงมาคือ สวนแนวตั้งในรูปแบบต้นไม้กระถางบริเวณป้ายรถเมล์ คิดเป็นร้อยละ 19.50

รูปแบบพื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบพื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารของหน่วยงานราชการ ร้อยละ 53.10 รองลงมาชื่นชอบพื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารของศูนย์การค้า ร้อยละ 25.00 และกลุ่มตัวอย่างชื่นชอบพื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคารของหน่วยงานเอกชนและบริเวณที่พักอาศัยในสัดส่วนร้อยละ 12.50 และ 9.40 ตามลำดับ

ในส่วนของพื้นที่สีเขียวในอาคาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความชื่นชอบพื้นที่สีเขียวในอาคารของศูนย์การค้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมามีความชื่นชอบพื้นที่สีเขียวในอาคารของหน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 21.40 และมีความชื่นชอบพื้นที่สีเขียวในอาคารของหน่วยงานเอกชนและบริเวณที่พักอาศัยในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.30

ทั้งนี้ พื้นที่สีเขียวในรูปแบบอื่นที่กลุ่มตัวอย่างชอบ ได้แก่ สนามกีฬา พื้นที่สีเขียวในเขตทหาร และพื้นที่สีเขียวในวัด

5.2.8 การเป็นสมาชิกของชมรมหรือองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการเป็นสมาชิกของชมรมหรือองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 5.9) พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นสมาชิกหรือร่วมดำเนินงานกับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 89.10 มีเพียงร้อยละ 10.90 เท่านั้นที่เคยเป็นสมาชิกหรือทำงานองค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม สำหรับองค์กรทางสิ่งแวดล้อมที่กลุ่มตัวอย่างร่วมดำเนินงานด้วยมีหลากหลายองค์กร เช่น ชมรมอนุรักษ์ธรรมชาติในสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างเคยศึกษา กลุ่มอนุรักษ์กรีนพีซ กรมควบคุมมลพิษ มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรรณพืชแห่งประเทศไทย เป็นต้น จากการสัมภาษณ์ พบว่า การเป็นสมาชิกของชมรมหรือองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานครมีค่อนข้างน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมดำเนินงานกับองค์กรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เนื่องมาจากการทำงานประจำอยู่ในองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นๆ ในส่วนของการเป็นสมาชิกของชมรมทางด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เคยทำสมัยที่เรียนหนังสือ แต่ในปัจจุบันกลับไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมหรือองค์กรทางด้านสิ่งแวดล้อมใดๆ

ตารางที่ 5.9 พฤติกรรมการใช้พื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

พฤติกรรมการใช้พื้นที่สีเขียว	คน	ร้อยละ
วันที่ใช้บริการพื้นที่สีเขียวบ่อยที่สุด (n = 676)		
ทุกวัน	109	16.10
วันราชการ (จันทร์-ศุกร์)	32	4.70
วันสุดสัปดาห์ (เสาร์-อาทิตย์)	388	57.40
วันหยุดนักขัตฤกษ์	65	9.70
แล้วแต่โอกาส/ไม่แน่นอน	82	12.10
รวม	676	100.00
ช่วงเวลาที่ใช้บริการพื้นที่สีเขียวบ่อยที่สุด (n = 676)		
ช่วงเช้า (ก่อนเที่ยง)	56	8.20
ช่วงกลางวัน (12.00-15.00)	38	5.60
ช่วงเย็น (หลัง 15.00-19.00)	275	40.60
ช่วงค่ำ (หลัง 19.00)	11	1.60
ช่วงเช้าและเย็น	72	10.70
ทั้งวัน	34	5.00
แล้วแต่โอกาส	185	27.40
อื่น ๆ เช่น ช่วงเวลาเย็นและค่ำ ช่วงเวลากลางวันและเย็น เป็นต้น	6	0.90
รวม	676	100.00
ความถี่ในการใช้บริการพื้นที่สีเขียว (n = 676)		
น้อยกว่า 1 ครั้ง/เดือน	64	9.50
1 ครั้ง/เดือน	50	7.40
2-4 ครั้ง/เดือน	165	24.40
มากกว่า 4 ครั้ง/เดือน	80	11.80
4-6 ครั้ง/สัปดาห์	43	6.40
ทุกวัน	81	12.00
ไม่แน่นอน	188	27.80
อื่น ๆ ได้แก่ 1 ครั้ง/ปี	5	0.70
รวม	676	100.00
บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างใช้บริการพื้นที่สีเขียวร่วมด้วยบ่อยที่สุด (n = 676)		
ไม่มี (ใช้คนเดียว)	145	21.40
คนในครอบครัว	267	39.50
เพื่อน	247	36.50
สัตว์เลี้ยง	5	0.80
อื่น ๆ เช่น คนรัก และนายจ้าง เป็นต้น	12	1.80
รวม	676	100.00

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้พื้นที่สีเขียว	คน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการใช้พื้นที่สีเขียว'		
ชื่นชมความงามของทัศนียภาพ	221	32.70
หาความสงบ	297	43.90
ศึกษาธรรมชาติ	58	8.60
นัดพบ/พบปะสังสรรค์กับเพื่อน	135	20.00
หาข้อมูล/อ่านหนังสือ	116	17.20
ทำงานในพื้นที่สีเขียว	29	4.30
ขายสินค้า	12	1.80
ใช้เพื่อการพักผ่อนสายตาหรืออริยาบถระหว่างการจราจรติดขัด	203	30.00
ทำกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย เช่น เดิน วิ่ง เต้นแอโรบิก เป็นต้น	376	55.60
ทำกิจกรรมด้านนันทนาการที่เกี่ยวข้องกับศิลปะหรือดนตรี เช่น ชมดนตรีในสวน ปิกนิก เป็นต้น	84	12.40
ทำกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายและคลายเครียด เช่น นั่งเล่น เป็นต้น	426	63.00
อื่นๆ เช่น ถ่ายภาพ วาดรูป หลบอากาศร้อน เป็นต้น	15	2.20
ลักษณะในการใช้พื้นที่สีเขียว		
เอาตัวคนเข้าไปสัมผัสกับบรรยากาศของพื้นที่สีเขียวโดยตรง	518	76.60
ไม่ได้เอาตัวคนเข้าไปสัมผัสกับบรรยากาศของพื้นที่สีเขียวโดยตรง	158	23.40
รวม	676	100.00
รูปแบบพื้นที่สีเขียวที่ใช้มากที่สุด		
พื้นที่สีเขียวริมถนน	184	27.20
สวนริมถนน	149	81.00
สวนแนวตั้ง	35	19.00
ต้นไม้หุ้ม/เกาะเสาากลางถนน	24	68.60
ต้นไม้กระถางบริเวณป้ายรถเมล์	11	31.40
พื้นที่สีเขียวในอาคาร	59	8.70
ศูนย์การค้า	24	40.70
หน่วยงานเอกชน	8	13.60
หน่วยงานราชการ	23	38.90
อื่นๆ เช่น ที่พักอาศัย	4	6.80

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้พื้นที่สีเขียว	คน	ร้อยละ
พื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคาร	55	8.10
ศูนย์การค้า	10	18.20
หน่วยงานเอกชน	11	20.00
หน่วยงานราชการ	30	54.50
อื่น ๆ เช่น ที่พักอาศัย เป็นต้น	4	7.30
สวนสาธารณะ	364	53.80
อื่น ๆ เช่น เขตทหาร วัด ริมฝั่งแม่น้ำ เป็นต้น	14	2.20
รวม	676	100.00
ปัญหาในการใช้บริการพื้นที่สีเขียว		
ไม่พบปัญหา	205	30.30
พบปัญหา ^{1/}	471	69.70
พื้นที่สีเขียวมีไม่เพียงพอหรือมีน้อยไป	290	42.90
การเข้าไปใช้ไม่สะดวก	73	10.80
สภาพเสื่อมโทรมเนื่องจากขาดการดูแล	256	37.90
การเข้าไปใช้ไม่มีความปลอดภัย	116	17.20
สิ่งก่อสร้างในพื้นที่สีเขียวไม่สอดคล้องกับภูมิทัศน์	92	13.60
อื่น ๆ เช่น มีการจัดคอนเสิร์ตมากเกินไป ดินไม้มีน้อย ถึงขยะ	42	6.20
ไม่เพียงพอ ไม่มีการควบคุมจำนวนจักรยาน เป็นต้น		
รูปแบบพื้นที่สีเขียวที่ชอบมากที่สุด		
พื้นที่สีเขียวริมถนน	167	24.70
สวนริมถนน	126	75.40
สวนแนวตั้ง	41	24.60
ต้นไม้หุ้ม/เกาะเสากลางถนน	33	80.50
ต้นไม้กระถางบริเวณป้ายรถเมล์	8	19.50
พื้นที่สีเขียวในอาคาร	28	4.20
ศูนย์การค้า	14	50.00
หน่วยงานเอกชน	4	14.30
หน่วยงานราชการ	6	21.40
อื่น ๆ เช่น ที่พักอาศัย เป็นต้น	4	14.30

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

พฤติกรรมการใช้พื้นที่สีเขียว	คน	ร้อยละ
พื้นที่สีเขียวภายนอกโดยรอบอาคาร	32	4.70
ศูนย์การค้า	8	25.00
หน่วยงานเอกชน	4	12.50
หน่วยงานราชการ	17	53.10
อื่น ๆ เช่น ที่พักอาศัย เป็นต้น	3	9.40
สวนสาธารณะ	441	65.20
อื่น ๆ เช่น เขตทหาร วัด ริมฝั่งแม่น้ำ เป็นต้น	8	1.20
รวม	676	100.00
การเป็นหรือเคยเป็นสมาชิก หรือทำงานองค์กร หรือเป็นอาสาสมัคร หรือร่วมกิจกรรมในหน่วยงาน หรือชมรม หรือองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม		
ไม่ได้เป็น/ ไม่เคยร่วม	602	89.10
เป็น/เคยเป็น/เคยร่วม	74	10.90
องค์กรพัฒนาเอกชน เช่น กรีนพีซ WWF เป็นต้น	12	16.20
ชมรมอนุรักษ์ของสถาบันการศึกษา	20	27.10
โครงการจัดตั้งด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะ	4	5.40
หน่วยงานภาครัฐ	22	29.70
อื่นๆ	16	21.60
รวม	676	100.00

หมายเหตุ: ^{1/} หมายถึง ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ดังนั้นค่าร้อยละคำนวณจากคำตอบที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ (n = 676)

5.3 ความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่างภายใต้เหตุการณ์สมมติ

การวิเคราะห์ความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่างภายใต้เหตุการณ์สมมติ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว (2) การให้ความสำคัญต่อการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่างที่มีความยินดีจ่ายเพื่อสนับสนุนกองทุนฯ และ (3) การตอบสนองต่อค่าความเต็มใจจ่าย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.3.1 ความคิดเห็นในกรณีที่มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว

จากการสมมติเหตุการณ์เพื่อหาค่าความเต็มใจจ่ายในการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว โดยสมมติให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ค ส่วนที่ 2) ผลการศึกษา (ตารางที่ 5.10) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดตั้ง

กองทุน คิดเป็นร้อยละ 84.20 โดยมีถึงร้อยละ 74.50 ที่เต็มใจจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุน และมีเพียงร้อยละ 25.50 เท่านั้นที่เห็นด้วยในการจัดตั้งกองทุนแต่ไม่เต็มใจจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุน ทั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 15.80 เท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งกองทุน โดยร้อยละ 6.50 มีความคิดว่าแม้ตัวเองจะไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งกองทุนแต่หากยังมีการจัดตั้งกองทุนขึ้นมาก็ยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุน ส่วนอีกร้อยละ 93.50 ไม่ยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุน

เมื่อพิจารณาความเต็มใจจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนเพื่อดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในภาพรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนนี้ คิดเป็นร้อยละ 63.80 และไม่ยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนนี้ ร้อยละ 36.20

1) เหตุผลในการยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนฯ (ตารางที่ 5.10) ร้อยละ 74.00 ให้เหตุผลว่า การมีพื้นที่สีเขียวช่วยทำให้คุณภาพอากาศดีขึ้น รองลงมาคือ ต้องการช่วยทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่น่าอยู่ ร้อยละ 66.10 โดยเหตุผลที่ว่าต้องการช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในกรุงเทพมหานครดีขึ้น การดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียวเป็นหน้าที่ของทุกคนตามหลัก “ผู้ได้รับประโยชน์เป็นผู้จ่าย” ต้องการมีส่วนร่วมสนับสนุนการปรับปรุงดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร และเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อลดภาวะโลกร้อน เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้มีกระจายอยู่ทั่วไปในกรุงเทพมหานคร เป็นต้น เป็นเหตุผลในการยินดีจ่ายเงินคิดเป็นร้อยละ 62.20 45.00 44.80 41.80 และ 4.60 ตามลำดับ

ในส่วนของจำนวนเงินที่กลุ่มตัวอย่างยินดีจ่ายนั้นส่วนใหญ่ ยินดีจ่ายในรูปแบบเงินบริจาคมากที่สุด ร้อยละ 52.20 โดยมีความประสงค์ที่จะบริจาคเป็นเงินสด ร้อยละ 63.10 รองลงมา กลุ่มตัวอย่าง ยินดีจ่ายในรูปแบบการจ่ายรวมกับภาษีเงินได้ ร้อยละ 19.00 และยินดีจ่ายในรูปแบบภาษีสิ่งแวดล้อมร้อยละ 15.50 (ตารางที่ 5.10)

2) เหตุผลในการไม่ยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนของกลุ่มตัวอย่าง

เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างไม่เต็มใจจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนฯ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 59.20 มีความคิดเห็นว่า จ่ายภาษีให้รัฐแล้ว รัฐควรบริหารจัดการภาษีให้มีประสิทธิภาพ รองลงมา มีความคิดเห็นว่า การดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียวเป็นหน้าที่ของรัฐ ประชาชนไม่สมควรต้องเสียเงินภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณดำเนินการเอง ร้อยละ 49.00 และไม่เชื่อว่าเงินที่จ่ายเพื่อสนับสนุนกองทุนจะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 40.80 และที่น่าสนใจ คือ มีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 30.60 ระบุว่าถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้นจะยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุน (ตารางที่ 5.10)

ตารางที่ 5.10 ความคิดเห็นต่อการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวตามเหตุการณ์
สมมติของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

	คน	ร้อยละ
ความคิดเห็นในกรณีที่มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว (n = 676)		
เห็นด้วย	569	84.20
ยินดีง่าย	424	74.50
ไม่ยินดีง่าย	145	25.50
ไม่เห็นด้วย	107	15.80
ยินดีง่าย	7	6.50
ไม่ยินดีง่าย	100	93.50
รวม	676	100.00
ความยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนเพื่อดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว (n = 676)		
ยินดีง่าย	431	63.80
เนื่องจาก^{1/}		
การดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียวเป็นหน้าที่ของทุกคนตามหลัก “ผู้ได้รับประโยชน์เป็นผู้จ่าย”	194	45.00
ช่วยทำให้คุณภาพอากาศในกรุงเทพมหานครดีขึ้น	319	74.00
ช่วยให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่	285	66.10
ช่วยทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในกรุงเทพมหานครดีขึ้น	268	62.20
ต้องการมีส่วนร่วมสนับสนุนการปรับปรุงดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร	193	44.80
เป็นหน้าที่ของประชาชนที่ดีในการให้ความช่วยเหลือสังคม	180	41.80
อื่นๆ	20	4.60
ไม่ยินดีง่าย	245	36.20
เนื่องจาก^{2/}		
รายได้น้อยแต่เต็มใจที่จะจ่ายถ้ามีรายได้เพิ่มขึ้น	75	30.60
ปัญหาการดูแลและจัดการพื้นที่สีเขียวไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญ	5	2.00
การดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียวเป็นหน้าที่ของรัฐ ประชาชนไม่ต้องเสียเงิน ภาครัฐควรจัดสรรงบประมาณดำเนินการเอง	120	49.00
การจ่ายเงินของตนไม่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาการดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียวได้แม้แต่น้อย	24	9.80
ไม่ได้รับประโยชน์ใดๆ จากการดูแลและจัดหาพื้นที่สีเขียว	16	6.50
คิดว่าน่าจะมีคนอื่นที่ไม่บริจาคเพื่อสนับสนุนเช่นกัน จึงไม่อยากจะเสียเปรียบ	6	2.40
พื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครมีเพียงพอแล้ว	1	0.40
ไม่เชื่อว่าเงินที่จ่ายสนับสนุนกองทุนจะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ	100	40.80
จ่ายภาษีให้รัฐแล้วรัฐควรบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ	145	59.20
อื่นๆ	21	8.60
รวม	676	100.00

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง	คน	ร้อยละ
รูปแบบการจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนฯ (n = 431)		
เงินบริจาค	225	52.20
เงินสด	142	63.10
จ่ายทางธนาคาร	2	0.90
จ่ายผ่านบัตรเครดิต	2	0.90
จ่ายโดยการโอนเงินเข้าบัญชี	79	35.10
ค่าธรรมเนียมการใช้พื้นที่สีเขียว	57	13.30
ภาษีสิ่งแวดล้อม	67	15.50
จ่ายรวมกับภาษีเงินรายได้	82	19.00
รวม	431	100.00

หมายเหตุ: ^{1/} ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ ดังนั้นค่าร้อยละคำนวณจากสัดส่วนคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตอบในแต่ละเหตุผลในกลุ่มของผู้ที่ยินดีจ่าย (n = 431)

^{2/} ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ ดังนั้นค่าร้อยละคำนวณจาก สัดส่วนคำตอบของ ที่กลุ่มตัวอย่างที่เลือกตอบในแต่ละเหตุผลในกลุ่มของผู้ไม่ยินดีจ่าย (n = 245)

5.3.2 การให้ความสำคัญต่อการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวของกลุ่มตัวอย่างที่มีความยินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนฯ

จากผลการศึกษา การให้ความสำคัญต่อการจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบต่าง ๆ นั้น เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการให้กรุงเทพมหานครดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวที่เข้าไปใช้บริการได้มากที่สุด รองลงมาคือ ต้องการให้ดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวตามธรรมชาติ พื้นที่สีเขียวริมเส้นทางสัญจรหรือเส้นทางสาธารณะ และพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ (ตารางที่ 5.11)

ทั้งนี้เมื่อทำการวิเคราะห์โดยพิจารณารูปแบบของพื้นที่สีเขียวพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวที่เข้าไปใช้บริการได้ เช่น สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ลานเมือง และสนามกีฬาเพื่อการออกกำลังกาย เป็นต้น ในระดับมากที่สุดเป็นร้อยละ 57.30 รองลงมาคือมีความคิดเห็นว่าการให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 27.60 และมีความคิดเห็นว่าการให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.50 1.40 และ 0.20 ตามลำดับ โดยพบว่าคะแนนเฉลี่ยในการให้ความสำคัญต่อการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวที่เข้าไปใช้บริการได้เท่ากับ 4.45 ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญในระดับมาก

ส่วนการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวริมเส้นทางสัญจร หรือเส้นทางสาธารณะทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน เช่น พื้นที่ถอยร่นของอาคาร เกาะกลางถนน ทางเดิน หรือริมทางรถไฟนั้น (ตารางที่ 5.11) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการดูแลและบริหารจัดการอยู่ในระดับมากและระดับค่อนข้างมากใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 32.50 และ 32.30 ตามลำดับ รองลงมาให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 25.00 8.10 และ 2.10 ตามลำดับ ทั้งนี้ยังพบว่า คะแนนเฉลี่ยในการให้ความสำคัญต่อการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวริมเส้นทางสัญจร หรือเส้นทางสาธารณะเท่ากับ 3.85 ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก

สำหรับการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวตามธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ คูคลอง หนองน้ำ และบึงนั้น (ตารางที่ 5.11) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์และดูแลบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.90 รองลงมาให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 26.00 และให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อย ร้อยละ 13.20 3.20 และ 1.70 ตามลำดับ ทั้งนี้ยังพบว่า คะแนนเฉลี่ยในการให้ระดับความสำคัญต่อการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวตามธรรมชาติ เท่ากับ 4.31 ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญในระดับมาก

ทางด้านการให้ความสำคัญกับการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประชาชนสามารถเข้าไปใช้หรืออาจไม่ได้เข้าไปใช้บริการโดยตรง แต่มีคุณค่าด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนโดยรวมนั้น (ตารางที่ 5.9) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.40 รองลงมาให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก ร้อยละ 26.00 และให้ความสำคัญในระดับมาก ระดับค่อนข้างน้อย และระดับน้อย ร้อยละ 24.10 11.60 และ 4.90 ตามลำดับ ทั้งนี้ยังพบว่า คะแนนเฉลี่ยในการให้ความสำคัญต่อการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบพื้นที่สีเขียว พื้นที่สีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อมเท่ากับ 3.53 ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญในระดับค่อนข้างมาก

ตารางที่ 5.11 การให้ความสำคัญต่อการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในรูปแบบต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

(n = 431)

รูปแบบการดูแลพื้นที่สีเขียว	ระดับความสำคัญ					รวม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ	อันดับ
	น้อย	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มาก				
พื้นที่สีเขียวที่เข้าไปใช้บริการได้	1 (0.20)	6 (1.40)	58 (13.50)	119 (27.60)	247 (57.30)	431 (100.00)	4.45	มาก	1
พื้นที่สีเขียวริมเส้นทางสัญจรหรือเส้นทางสาธารณะ	9 (2.10)	35 (8.10)	108 (25.00)	139 (32.30)	140 (32.50)	431 (100.00)	3.85	ค่อนข้างมาก	3
พื้นที่สีเขียวตามธรรมชาติ	7 (1.70)	14 (3.20)	57 (13.20)	112 (26.00)	241 (55.90)	431 (100.00)	4.31	มาก	2
พื้นที่สีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม	21 (4.90)	50 (11.60)	144 (33.40)	112 (26.00)	104 (24.10)	431 (100.00)	3.53	ค่อนข้างมาก	4
หมายเหตุ: ความสำคัญของปัญหาในระดับน้อย						=	1.00 – 1.80		
ความสำคัญของปัญหาในระดับค่อนข้างน้อย						=	1.81 – 2.60		
ความสำคัญของปัญหาในระดับปานกลาง						=	2.61 – 3.40		
ความสำคัญของปัญหาในระดับค่อนข้างมาก						=	3.41 – 4.20		
ความสำคัญของปัญหาในระดับมาก						=	4.21 – 5.00		

5.3.3 การตอบสนองต่อค่าความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 431 คน จากจำนวนทั้งหมด 676 คน ที่ระบุว่ายินดีจ่ายเงินเพื่อสนับสนุนกองทุนในการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียว พบว่า เมื่อผู้สัมภาษณ์เสนอจำนวนเงินเริ่มต้นในการดูแลและบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวให้เพิ่มสูงขึ้น โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างตอบรับค่าจำนวนเงินเริ่มต้นที่ผู้สัมภาษณ์เสนอเพิ่มขึ้นจะลดลง นั่นคือ เมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเท่ากับ 100 บาท กลุ่มตัวอย่างยอมรับค่าเงินเริ่มต้น คิดเป็นร้อยละ 71.60 และเมื่อเพิ่มจำนวนเริ่มต้นเป็น 200 500 และ 1,000 บาท กลุ่มตัวอย่างมีการตอบสนองต่อจำนวนเงินเริ่มต้นลดลงเหลือร้อยละ 65.90 63.20 และ 54.20 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.12)

ตารางที่ 5.12 สัดส่วนในการยอมรับและปฏิเสธจำนวนเงินเริ่มต้นของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2552

จำนวนเงินเริ่มต้น (บาท)	จำนวนตัวอย่าง (คน)	ยอมรับ		ปฏิเสธ	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
100	169	121	71.60	48	28.40
200	176	116	65.90	60	34.10
500	163	103	63.20	60	36.80
1,000	168	91	54.20	77	45.80

ทั้งนี้จากผลการศึกษาในตาราง 5.13 เป็นที่น่าสังเกตว่า ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างยอมรับจำนวนเงินเริ่มต้น ผู้สัมภาษณ์จะเพิ่มจำนวนเงินขึ้นหนึ่งเท่าของจำนวนเงินเริ่มต้นที่เสนอไป และกลุ่มตัวอย่างยอมรับจำนวนเงินขั้นที่สอง (กรณี yes-yes) พบว่า โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะยอมรับจำนวนเงินขั้นที่สองจะลดลงเมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเพิ่มขึ้น กล่าวคือ เมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเท่ากับ 100 บาท กลุ่มตัวอย่างจะยอมรับจำนวนเงินขั้นที่ 2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.00 และเมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเพิ่มเป็น 200 500 และ 1,000 บาท กลุ่มตัวอย่างจะมีการตอบสนองต่อจำนวนเงินขั้นที่ 2 ลดลงเช่นเดียวกันเหลือเพียงร้อยละ 24.40 11.00 และ 5.40 ตามลำดับ

สำหรับในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างยอมรับจำนวนเงินเริ่มต้น ผู้สัมภาษณ์จะเพิ่มจำนวนเงินขึ้นหนึ่งเท่าของจำนวนเงินเริ่มต้นที่เสนอไปและกลุ่มตัวอย่างไม่ยอมรับจำนวนเงินขั้นที่สอง (กรณี yes-no) พบว่า กลุ่มตัวอย่างปฏิเสธจำนวนเงินขั้นที่สองของจำนวนเงินเริ่มต้นเท่ากับ 100 บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.40 และเมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเพิ่มขึ้นเป็น 200 บาท กลุ่มตัวอย่างปฏิเสธจำนวนเงินขั้นที่ 2 ลดลงเหลือร้อยละ 24.40 แต่เมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเพิ่มขึ้นเป็น 500 บาท กลับพบว่า กลุ่มตัวอย่างปฏิเสธจำนวนเงินขั้นที่สอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 27.00 เนื่องจากจากเงิน 1,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินขั้นที่สองของ 500 บาท มีมูลค่าค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับ เงินขั้นที่สองของจำนวนเงินเริ่มต้น 100 และ 200 บาท ดังนั้น โอกาสของการปฏิเสธจำนวนเงินขั้นที่สองของ 500 บาทจึงมากกว่าการปฏิเสธเงินขั้นที่ 2 ของจำนวนเงินดังกล่าว และเมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเพิ่มขึ้นเป็น 1,000 บาท ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธจำนวนขั้นที่ 2 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 16.10

ในทางกลับกันกรณีที่กลุ่มตัวอย่างปฏิเสธค่าเงินเริ่มต้น ผู้สัมภาษณ์จะลดจำนวนเงินลงครึ่งหนึ่งของเงินเริ่มต้นที่เสนอไปและกลุ่มตัวอย่างยอมรับจำนวนเงินขั้นที่สอง (กรณี no-yes) พบว่า โอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะยอมรับจำนวนเงินขั้นที่สองเพิ่มขึ้นเมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเพิ่มขึ้น กล่าวคือ เมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเท่ากับ 100 บาท กลุ่มตัวอย่างจะยอมรับจำนวนเงินขั้นที่ สอง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.80 และเมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นเพิ่มเป็น 200 500 และ 1,000 บาท กลุ่มตัวอย่างจะมีการตอบสนองต่อจำนวนเงินขั้นที่สองเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันโดยคิดเป็นร้อยละ 13.10 13.50 และ 19.60 ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิเสธค่าเงินเริ่มต้น ผู้สัมภาษณ์จะลดจำนวนเงินลงครึ่งหนึ่งของเงินเริ่มต้นที่เสนอไปและกลุ่มตัวอย่างยังไม่ยอมรับจำนวนเงินขั้นที่สองอีก (กรณี no-no) พบว่า เมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นมีจำนวนมากขึ้น กลุ่มตัวอย่าง มีแนวโน้มที่จะปฏิเสธจำนวนเงินขั้นที่สองมากกว่าที่จะ ยอมรับจำนวนเงินขั้นที่สองที่เพิ่มขึ้นนี้ โดยแนวโน้มของการปฏิเสธจำนวนเงินขั้นที่สองที่เพิ่มขึ้นนี้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 30.80 38.10 48.50 และ 58.90 ตามลำดับ (ตารางที่ 5.13)

ตารางที่ 5.13 สัดส่วนในการยอมรับและปฏิเสธค่าจำนวนเงินขั้นที่สองของกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2552

จำนวนเงินเริ่มต้น (บาท)	จำนวนตัวอย่าง (คน)	การตอบสนองของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ)				รวม (ร้อยละ)
		yes – yes	yes – no	no – yes	no – no	
100	169	42.00	25.40	1.80	30.80	100.00
200	176	24.40	24.40	13.10	38.10	100.00
500	163	11.00	27.00	13.50	48.50	100.00
1,000	168	5.40	16.10	19.60	58.90	100.00

5.4 มูลค่าพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครโดยการวิเคราะห์ค่าความเต็มใจจ่าย

การวิเคราะห์ค่าความเต็มใจจ่ายสำหรับพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครจะวิเคราะห์จากค่าความเต็มใจจ่ายซึ่งได้จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งหมด 676 ตัวอย่าง โดยก่อนเริ่มการวิเคราะห์ได้นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบค่าที่ผิดปกติ (Outliers) ซึ่งพบว่า ข้อมูลที่สมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์หามูลค่าได้มีจำนวนทั้งสิ้น 658 ตัวอย่าง เนื่องจากเกิดปัญหาค่าคะแนนมาตรฐาน (Z-Score) มีค่าผิดปกติ (Outliers) ในบางกลุ่มตัวอย่างของบางตัวแปรอิสระจึงได้ตัดตัวอย่างที่มีปัญหาออกไป ซึ่งจำนวนตัวอย่างนี้ใช้ในส่วนของการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร เช่นเดียวกัน

5.4.1 ผลการวิเคราะห์ค่าความเต็มใจจ่ายสำหรับพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่าง

ในการหามูลค่าพื้นที่สีเขียวจากค่าความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่างจะพิจารณาจากค่าขอบบน (Upper Bound) และค่าขอบล่าง (Lower Bound) ของค่าความเต็มใจจ่ายที่แท้จริง ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างยอมรับจำนวนเงินเริ่มต้น (B) และจำนวนเงินขั้นที่สอง (B_U) และกรณีที่กลุ่มตัวอย่างปฏิเสธจำนวนเงินเริ่มต้นและจำนวนเงินขั้นที่สอง (B_L) โดยการวิเคราะห์ใช้ค่าอนันต์ (∞) แทนค่าขอบบน และใช้ค่าศูนย์ (0) แทนค่าขอบล่างของความเต็มใจจ่าย ซึ่งสามารถแสดงฟังก์ชันการกระจายสะสมของค่าความเต็มใจจ่ายที่ได้จากการคำนวณดังตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.14 ค่าสถิติ Log-likelihood ที่ใช้ในการหาค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของความเต็มใจจ่ายตามลักษณะของฟังก์ชันการกระจายสะสม

ฟังก์ชันการกระจายสะสม	ค่าสถิติ Log-likelihood
Log – normal	-454.33
Weibull	-467.12
Log – logistic	-460.85

จากตารางที่ 5.14 ฟังก์ชันการกระจายสะสมของค่าความเต็มใจจ่ายแบบ Log-normal (Log-normal distribution function) ให้ค่า Log-likelihood สูงสุด (ติดลบน้อยที่สุด) ดังนั้นจึงเลือกใช้ฟังก์ชันการกระจายสะสมของค่าความเต็มใจจ่ายแบบ Log-normal เพื่อใช้ในการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่างจากสมการ (2.27.1) และ (2.27.2) ตามลำดับ สำหรับช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของค่าความเต็มใจจ่ายใช้สูตรในสมการที่ (2.27.3) และ (2.27.4) ตามลำดับ โดยกำหนดให้ค่า β คือ ค่า Intercept และค่า σ คือ ค่า Scale ที่ได้จากการคำนวณ (ตารางที่ 5.15) โดยรายละเอียดในการคำนวณแสดงในภาคผนวก ง

ตารางที่ 5.15 ค่าสถิติที่ได้จากการใช้ฟังก์ชันการกระจายสะสมแบบ Log – normal ของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าทางสถิติ	
ค่า Log-likelihood ของสมการที่ (3.2): $\ln L_0$	-454.33
ค่า Log-likelihood ของสมการที่ (3.3): $\ln L_1$	-355.39
ค่า Intercept (β)	6.25
ค่า Scale (σ)	0.86
ค่า Pseudo R^2 (%)	21.77

เมื่อแทนค่า β และค่า σ ลงในสมการ (2.27.1) และ (2.27.2) ทำให้ได้ค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของความเต็มใจจ่ายเพื่อการดูแลและอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวในพื้นที่กรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้ใช้ประโยชน์พื้นที่สีเขียว โดยค่าเฉลี่ยของความเต็มใจจ่ายเท่ากับ 750.48 บาท/ครัวเรือน/ปี ซึ่งค่าเฉลี่ยดังกล่าวอยู่ระหว่าง 647.10–853.85 บาท/ครัวเรือน/ปี และค่ามัธยฐานของความเต็มใจจ่ายเท่ากับ 516.30 บาท/ครัวเรือน/ปี โดยช่วงของค่ามัธยฐานอยู่ระหว่าง 463.04 – 568.75 บาท/ครัวเรือน/ปี (ตารางที่ 5.16 และรายละเอียดในภาคผนวก ง)

5.4.2 มูลค่าพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร

มูลค่าจากการใช้พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครทั้งหมด (TOTALUSE) สามารถคำนวณได้โดยนำค่าเฉลี่ยของความเต็มใจจ่ายคูณกับจำนวนครัวเรือนในกรุงเทพมหานคร โดยในการศึกษาใช้จำนวนครัวเรือนในปีพ.ศ. 2551 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับ 2,263,680 ครัวเรือน (กรมการปกครอง, 2552) ดังนั้นมูลค่าการใช้พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครทั้งหมดในพ.ศ. 2552 จึงเท่ากับ 1,698,846,566.40 บาท/ปี

ตารางที่ 5.16 ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานของความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่าง พ.ศ.2552

ค่าทางสถิติ	บาท/ครัวเรือน/ปี
ค่าเฉลี่ยของความเต็มใจจ่าย (Mean WTP)	750.48
ช่วงความเชื่อมั่นของค่าเฉลี่ยความเต็มใจจ่าย ^{1/}	647.10 – 853.85
ค่ามัธยฐานของความเต็มใจจ่าย (Median WTP)	516.30
ช่วงความเชื่อมั่นของค่ามัธยฐานความเต็มใจจ่าย ^{1/}	463.04 – 568.75

หมายเหตุ: ^{1/} หมายถึง รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ง

5.5 ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายสำหรับพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร แสดงในตารางที่ 5.17

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความเต็มใจจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับจำนวนเงินเริ่มต้นที่เสนอ (Bid) ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 99 กล่าวคือ เมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นที่เสนอเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้นด้วย เนื่องจากในการตอบความเต็มใจจ่ายของกลุ่มตัวอย่างนั้นมักจะเริ่มประมาณค่าความเต็มใจจ่ายของตัวเองตามค่าเงินเริ่มต้นที่ผู้สัมภาษณ์เสนอออกไปแล้วจึงตอบความเต็มใจจ่ายออกมา ดังนั้นเมื่อจำนวนเงินเริ่มต้นที่เสนอมากขึ้นกลุ่มตัวอย่างจึงประมาณค่าความเต็มใจจ่ายของตัวเองตามจำนวนเงินเริ่มต้นที่เสนอมากขึ้นด้วย

ทั้งนี้ยังพบว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 90 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความเต็มใจจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียว มากกว่าเพศหญิง โดยจากการศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการใช้พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครนั้น ผู้ชายส่วนใหญ่มักใช้พื้นที่สีเขียวในการเล่นกีฬาเพื่อออกกำลังกาย ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างพบว่า การเล่นกีฬาในพื้นที่สีเขียวโดยเฉพาะในสวนสาธารณะส่วนมากไม่มี

ค่าใช้จ่ายในส่วนของการเช่าสนาม หรือในบางประเภทกีฬาที่ต้องจ่ายค่าบำรุงนั้น พบว่าค่าบำรุงที่ต้องจ่ายมีราคาต่ำเมื่อเทียบกับการไปเล่นกีฬาในสถานที่อื่นๆ ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายได้รับประโยชน์ดังกล่าวจึงสะท้อนออกมาเป็นตัวเงินที่มากกว่าเพศหญิง ดังนั้นจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายมีความเต็มใจจ่ายเพื่อการพัฒนาพื้นที่สีเขียวมากกว่าเพศหญิง

อายุ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 90 กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีอายุมากขึ้นจะมีความเต็มใจจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวลดลง ทั้งนี้เพราะบุคคลที่มีอายุมากขึ้นย่อมมีภาระหน้าที่รับผิดชอบมากขึ้นซึ่งสะท้อนไปถึงการมีค่าใช้จ่ายที่มากขึ้นด้วย ดังนั้นความเต็มใจจ่ายเพื่อการพัฒนาพื้นที่สีเขียว ซึ่งหมายถึงภาระที่จะเพิ่มขึ้นจึงน้อยกว่าบุคคลที่มีอายุน้อยกว่าและมีภาระความรับผิดชอบน้อยกว่าด้วยเช่นเดียวกัน

รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานคร ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 กล่าวคือ เมื่อกลุ่มตัวอย่างมีรายได้มากขึ้นส่งผลให้ความเต็มใจจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า สิ่งแวดล้อมที่ดีนับเป็นสินค้าปกติ (Normal Goods) สำหรับผู้มีรายได้สูง เนื่องจากกลุ่มผู้มีรายได้ต่ำนั้นต้องนำรายได้มาใช้เพื่อการยังชีพให้อยู่รอด แต่สำหรับผู้มีรายได้มากเพียงพอสำหรับการดำรงชีพแล้วย่อมแสวงหาสินค้าหรือบริการต่างๆ เพื่อทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น

ทั้งนี้พบว่าค่า Pseudo R^2 (รายละเอียดดังภาคผนวก ง) มีค่าเท่ากับ 21.77 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ – สังคม และปัจจัยด้านการรับรู้สามารถอธิบายตัวแปรตามคือ ค่าความเต็มใจจ่ายได้ร้อยละ 21.77 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 78.23 เป็นผลมาจากปัจจัยอื่นๆ ที่นอกเหนือจากตัวแปรอิสระข้างต้น

ตารางที่ 5.17 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวใน
กรุงเทพมหานครของกลุ่มตัวอย่าง พ.ศ. 2552

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่า P-Value
ค่า Intercept	3.958	< 0.0001
BID	0.001	< 0.0001
GEN	0.131	0.0528
AGE	-0.008	0.0896
INC	0.175	0.0375
INCF	0.041	0.5010
MEMBER	0.008	0.7989
STATUS	-0.123	0.1694
HEAD	0.109	0.2318
EDU	-0.007	0.5681
OFFICIAL	-0.079	0.5985
BUSINESS	-0.175	0.2865
PRIVATE	-0.182	0.2156
STUDENT	-0.005	0.9705
HWOR	0.024	0.9019
LABOR	-0.044	0.7981
RETIRE	0.001	0.5770
TIME	0.001	0.8685
ZONE	-0.030	0.2783
HOME	-0.029	0.6922
ORGA	0.006	0.9483
CONCERN	-0.003	0.3274
KNOW	0.015	0.3943
PARTI	-0.001	0.9869
Log-likelihood (LnL ₁) = -355.38		
Number of observation (N) = 658		

5.6 ข้อวิจารณ์

การวิเคราะห์ค่าความเต็มใจจ่ายสำหรับพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองที่ใช้รูปแบบคำถามปลายปิดสองชั้นเพื่อประมาณค่าความคาดหวังของความเต็มใจจ่าย พบว่า ค่าความเต็มใจจ่ายมีรูปแบบการแจกแจงแบบ Log-Normal ซึ่งจากการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผลงานวิจัยที่ศึกษาความเต็มใจจ่ายโดยใช้เทคนิคการสมมติเหตุการณ์ให้ประมาณค่าด้วยรูปแบบคำถามปลายปิดสองชั้นส่วนใหญ่มีรูปแบบการแจกแจงแบบ Log-Normal เช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจที่จะจ่ายในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครจากการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งได้แก่ จำนวนเงินเริ่มต้น เพศ อายุ รายได้ และเขตที่พักอาศัยนั้น พบว่า มีความสอดคล้องกับการศึกษาของนักวิจัยอื่นๆ เช่น โสภณ นฤชัยกุล (2545) ที่พบว่า รายได้รวมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนเงินเริ่มต้น และเพศมีความสัมพันธ์กับความเต็มใจจ่ายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร ส่วนอรรถกร และคณะ (2548) พบว่า ความเต็มใจจ่ายเพื่อทัศนียภาพที่ดีขึ้นของโบราณสถานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยรายได้และบริเวณที่พักอาศัย การศึกษาของศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์ (2549) ที่พบว่า ค่าความเต็มใจจ่ายเพื่อลดมลพิษทางอากาศในอำเภอเมืองเชียงใหม่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับรายได้รวมของครัวเรือน รวมถึง Jim and Chen (2006) Chaudhry (2006) Saz-Salazar and Rausell-Koster (2008) ต่างพบว่า ค่าความเต็มใจจ่ายของประชาชนขึ้นอยู่กับรายได้เช่นกัน